

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ไม่ติดเขาไม่ติดเรา คือธรรมแท้

ก่อนจ้งหัน

พระมาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ให้พากันตั้งใจศึกษานะ ดูให้ดีทุกอย่าง ตั้งใจมาศึกษา ให้ตั้งหน้าตั้งตาสังเกตทุกสิ่งทุกอย่าง นั่นละทางของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่ทางแบบเชื่อๆ ซ้ำๆ เงอะๆ งะๆ นะ ไปที่ไหนขวางหูขวางตา เป็นซุงทั้งท่อน นั่นไม่ใช่เรื่องของศาสนา เรื่องของศาสนาเฉพาะอย่างยิ่งพระเณรที่นำมาปฏิบัติ ต้องเป็นแบบเป็นฉบับแก่ตัวเอง ตรวจตราดูตัวเองตลอดเวลา ะไรบกพร่องรีบแก้ไขทันทีๆ ชื่อว่าผู้รักตนสงวนตน อย่ามาสักแต่ว่ามาพระนี่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วันนั้นก็เพิ่ม ผู้แนะนำสั่งสอนนอกจะแตกแล้วนะ ครั้นออกไปแล้วไม่ได้หน้าได้หลัง เร่อๆ ราวๆ ดูไม่ได้นะ

เวลานี้พวกเรามีหุใหม่ พระเรา มีหุมี่ตาใหม่ เฉพาะหุนี้มีใหม่ ถูกประชาชน พาหิรชน ศาสนาอื่นเขาถูกเหยียดหยาม ว่าพระพุทธศาสนา ดูพระเณรเข้ากันไม่ได้เลย ฟังซิเขาว่า พระพุทธศาสนากับพระเณรเราเข้ากันไม่ได้ ทำไม่ถึงเข้ากันไม่ได้ ปฏิญาณตนเป็นลูกศิษย์ตถาคต ทำไม่เข้ากันไม่ได้ ก็เพราะความไม่ปฏิบัติตาม ความเชื่อๆ ซ้ำๆ ไม่เอาไหน อยู่ไปวันหนึ่ง กินไปวันหนึ่งๆ เสาะหาตั้งแต่เรื่องโลกเรื่องสงสาร เรื่องสกปรกโสมนในสายตาของธรรมมากต่อมากเวลานี้ จะเสาะแสวงหาบรรพชาธรรมตามที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไม่ค่อยสนใจนะ มันจะวิ่งหาตั้งแต่เรื่องไม่เป็นทำเป็นทาง จะทำลายตนและส่วนรวม นั้นแหละ พระเราระวังให้ดีนะทุกองค์

เรามีหุ เขาพูดมาเราได้ยิน ต้องพินิจพิจารณา แม้เขาไม่พูด หลักธรรมท่านก็เตือนอยู่พูดอยู่ ผิดตรงไหนถูกตรงไหนเราจะเห็นในตำรับตำราทุกอย่าง ไม่จำเป็นจะต้องไปคอยฟังเสียงใครคอยตำหนิตชม ให้ดูหลักธรรมหลักวินัย ความตำหนิตชมอยู่ที่ตรงนั้น ผิดถูกชั่วดีอยู่ที่ตรงนั้น ถ้าปฏิบัติตามนั้นแล้วจะไม่มีที่ต้องติตัวเองเลย ไปที่ไหนสง่างามอยู่ภายในหัวใจที่พร้อมด้วยศีล สมาธิ ปัญญา อันเป็นสมบัติของพระผู้บวชมาเพื่อมุ่งอรรคมุ่งธรรมโดยแท้จริง นี่หลักใหญ่อยู่ตรงนี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ผมก็แกล้งทุกวัน ๆ พระณเรก็หลังไหลมาทุกวัน ก็ได้สอนกันอยู่อย่างนี้ ให้ดู หูมีตามี ใจมีทุกคน ไปพินิจพิจารณา เรื่อยว่าเห็นว่าสิ่งใดเลิศ ถ้าเราเลวแล้วไม่มีอะไรเลิศในโลกนี้ ถ้าเราดีแล้วอะไรจะเลว เราก็เลิศอยู่ในตัวของเราเอง จำข้อนี้เอาไว้ให้ดี ให้พร

หลังจ้งหัน

สำหรับทองคำที่เราที่จะมอบเข้าสู่คลังหลวงนั้นจะมอบในวันปิดโครงการ คือวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ วันนั้นเป็นวันมอบทองคำ ดอลลาร์ ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้านเป็นอย่างน้อย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เริ่มมอบนี้แล้วก็ปิดโครงการที่เราจะเที่ยวเทศนาว่าการในที่ต่างๆ ปล่อยมาเป็นตามอัยยาศัยของเรา การเทศน์จะเทศน์นอกโครงการก็ตาม ในโครงการก็ตาม รวมลงมาอยู่ในตามอัยยาศัยของเรา ไม่ได้ไปเทศน์ตามโครงการแต่ก่อนไปตามโครงการที่เรากำหนดไว้ พอดีแยกโครงการออกไปตามอัยยาศัยของเรา ตามธาตุตามขันธุ์ ตามอัยยาศัย ไม่มีประมาณ ไม่มีกฎเกณฑ์ วางั้นเถอะ ตามแต่เราเห็นสมควรยังงี้ๆ เราก็รับให้

ส่วนบัญชีเงิน ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี้เปิดไว้ตามเดิมยังไม่ปิด เพราะบรรดาพี่น้องชาวไทยอยู่ทั่วประเทศ ท่านผู้ใดอยากส่งหรืออยากโอนเงินมาเมื่อไรๆ ก็โอนมาอยู่เรื่อยๆ ไม่มากก็โอนมาอยู่ เพราะฉะนั้นจึงยังปิดบัญชีนี้ไม่ได้ ปิดเฉพาะโครงการที่เราไปเที่ยวเทศน์ในที่ต่างๆ ที่นี้ไม่ไปอย่างนั้น แต่ไปตามอัยยาศัย ไม่ปิดทีเดียว สำหรับบัญชีเปิดไว้ พอสมควรแล้วเราก็จะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเองว่า จะปิดโดยสิ้นเชิงเมื่อไร เราจะประกาศล่วงหน้าไว้ แล้วก็ปิดตามนั้นเลย เพราะงานนี้เป็นงานใหญ่โตมาก งานของคนทั้งประเทศ ไหวกันทั้งประเทศ ห้วนกันทั้งประเทศ ถ้าจมนก็จมนทั้งประเทศ ฟันฟูกก็ฟันฟูกกันทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงให้ทราบทั่วถึงกันทั้งประเทศ เช่นอย่างปิดโครงการ เราจะเทศน์ตามอัยยาศัย ก็ให้ทราบ เปิดบัญชีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ไว้สำหรับรับบริจาคของท่านผู้มีศรัทธาถวายมา เราก็เปิดไว้รับ

ทองคำที่ได้มามากน้อยควรจะหลอมเราก็หลอมตามเดิมไม่เคลื่อนคลาดแหละ ได้มากน้อยก็หลอมตามเดิม ถ้าพอที่จะมอบเราก็มอบตามเดิม ดอลลาร์ก็เหมือนกัน ทั้งเงินสด ทั้งดอลลาร์ เงินสดควรแยกเข้าไปซื้อทองคำเราก็แยก ควรแยกช่วยชาติบ้านเมืองดังที่เคยปฏิบัติมานี้เราก็ทำอย่างนั้นไปเรื่อยๆ อย่างนี้ จะเข้า ๖ ปีเต็มแหละตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ เป็น ๖ ปีนะ นั้นไม่ใช่เล่น หลวงตาแบกอยู่ตลอดเวลา ๖ ปีเต็มนี้ เราพูดอย่างตรงไปตรงมาว่าหนักมาก เรารู้สึกว่ามันหนักกว่า

บรรดาพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ เพราะเราเป็นผู้ออกโครงการเอง คิดอ่านไตร่ตรอง เพื่อชาติบ้านเมืองเองทุกอย่าง เป็นเรื่องออกจากเรา ๆ การเคลื่อนไหวไปมาที่ไหน ๆ ก็ออกจากเรา เราเป็นผู้เคลื่อนไหว เป็นผู้ไปผู้มา เพราะฉะนั้นเรื่องจึงหนักมากอยู่ตลอดตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว

การเทศนาว่าการก็ ๖ ปีนี้เต็ม ๆ เทศน์มาได้ ๖ ปีเต็มเลยเชียวนะ ในโครงการ นอกโครงการ เทศน์ไม่ทราบว่ามีมากหรือน้อยเพียงไร เหมือนหนึ่งว่าจะมากกว่าพระไตรปิฎกเสียอีกธรรมดา ๆ ของเรา พระไตรปิฎกท่านยังเก็บไว้เป็นที่พื้นฐาน ของเรานี้สาตกระเจาไปหมดเลย เทศน์ไปหมดเลย หนักมากอยู่นะ การเทศน์คราวนี้เราก็ออมรับว่าเรานี้ได้เทศน์มากที่สุดเลยในชีวิตของเราเอง ซึ่งไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้ทำอย่างนี้ ก็ได้ทำอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศนั้นแหละ ไม่ใช่เพื่อใครนะ ถ้าว่าเทศน์สอนเราสอนหาอะไร เท่านั้นพอ สอนมาแทบเป็นแทบตายแล้วสอนหาอะไร เท่านั้นพอ นี้ทำไมจึงต้องหมุนตัว ๆ เป็นเวลา ๖ ปี แทบเป็นแทบตาย ก็เพื่อพี่น้องชาวไทย อยากให้มีเนื้อหนังมีหน้ามีตา มีศักดิ์ศรีตั้งงามเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป

เราแต่ละคน ๆ เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ชาติไทยเราก็เป็นชาติเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน จะย่อหย่อนอ่อนกว่าชาติทั้งหลายไม่ได้ นี่ละที่รักสงวนมากนะ ที่จะให้เมืองไทยเราล่มจมเพราะไม่มีอะไรจะกินจริงๆ ไม่จม เอาอย่างเด็ดเลย เมืองไทยไม่เคยจม มีความพอดีพอดีสงบร่มเย็นมาตลอด ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ไม่อดไม่อยากขาดแคลนอะไรตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเราพาล่อพาพายมาจนกระทั่งบัดนี้ มาด้วยความสงบเงียบเรียบร้อย ที่จะให้เมืองไทยเราจมเพราะไม่มีอะไรจะอยู่จะกินนี้ไม่จม วางั้นเลย แต่มันจมสิ่งที่กล่าวนี้นั้นซี

เราเกิดมาเป็นคนไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ คนทั้งประเทศเป็นประเทศที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ทั้งนั้น ๆ แล้วมาขาดศักดิ์ศรีตั้งงามที่สมควรจะเป็นคู่เคียงกับชาติทั้งหลายได้กลับมาทรุดลง ๆ นี้ดูไม่ได้จุดนี้ จุดนี้เสียมาก เข้าใจไหมละ นี่ละที่เราอุตสาหะพยายามวิ่งเต้นชวนชวายเป็นพี่น้องชาวไทยเรา ก็เพื่ออันนี้เอง ที่กลัวจะให้เมืองไทยเราล่มจมจริงๆ เพราะไม่มีอะไรจะอยู่จะกิน ไม่จม วางั้นเลย ถ้าว่าข้าวก็กินตามท้องนาอดอยากอะไร มะขามป้อม สมอ เข้าในปากก็ได้ใช้ไหม อย่าเป็นบ้ากับแอปเปิลแอปเปิ้ลเป็นก็แล้วกัน เดียวนี้เรามันลืมนึกนะ ถ้าไม่มีหลวงตานี้จะไม่มีใครเตือน ใครไม่กล้าเตือน หลวงตาเอาธรรมซึ่งเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ผิดถูกชั่วดีทุกอย่างรอบคอบมาหมดแล้วธรรม เอามาสอนพวกเราที่บกพร่องอยู่ตลอดเวลา แทบว่าทุกผู้ทุกคนนั้นแหละ มันบกพร่องตลอดเวลา ที่สมควร

อย่างยิ่งซึ่งธรรมจะได้แนะนำสั่งสอน ให้ตัดแปลงซ่อมแซมตัวเองให้ดีขึ้นๆ สมกับที่เรา เป็นลูกชาวพุทธ อย่าให้มีแต่ชื่อชาวพุทธแต่ชื่อแต่นาม กิริยามารยาทดูไม่ได้ ตกงเลยมารวมอยู่เมืองไทย เมืองที่ด้อยที่สุดคือเมืองไทยเรา มันฟังได้ใหม่ละ

ถ้าอะไรก็มีแต่ชาติกว่าเราหมดๆ ฟังซิฟังได้ใหม่ สินค้าสินขายอะไรต่างๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทยของเราก็ไม่แยแสไม่มองดู ตัดดินไปหาของเมืองนอกเมืองนา ดีไม่ดีมันจะไปกราบไหว้เขา ของเมืองนอกชาติ กราบไหว้เขา แล้วก็กราบไหว้หมูหมาเปิดไก่เขา กราบไหว้สินค้าเขา เพราะชาติกว่าเราทั้งนั้นๆ เมืองไทยนี้เรียกว่าจมนวดไหน พิจารณาซิ นี่ละไม่รักนวลสงวนตัว ไม่รักศักดิ์ศรีตังามของตัว เป็นได้อย่างนี้ ไปที่ไหนมีหน้าแต่ไม่มีหน้า มีตาแต่ไม่มีตา คนหน้าเหือดหน้าแห้ง ตาฝ้าตาฟาง เห็นอะไรคว่ำมับๆ ดูได้ยังไง

เราก็เป็นตาคน เขาเป็นตาคน ดูของเขา ดูของเรา ควรซื้อซื้อ ควรขายขายเป็นธรรมดา ไม่ว่าเขาว่าเราให้มีศักดิ์ศรีตังามติดเนื้อติดตัว มีเหตุมีผลประจำ อะไรที่มีอยู่ในของเราแล้วจำเป็นอะไรจะต้องไปซื้อ เราผลิตของพวกเราขึ้น ผลิตขึ้นๆ ไม่ดีคราวนี้ต่อไปก็ตีๆ เมื่อมีการซื้อการขายกัน ได้รับการอุดหนุนจากกันและกันแล้วคนเราย่อมมีกำลังใจ ผลิตให้ดีขึ้นไปๆ ดีไม่ดีสูงกว่าเขาไปก็ได้ถ้ามีกำลังใจ อันนี้ใครมาหมอบไปเลย เห็นของนอกแล้วหมอบหมดๆ อะไรๆ หมอบหมด กราบไหว้เขาเสียก่อนก่อนจะซื้อของเขา แล้วมากกราบไหว้สินค้าเขา เช่น แอปเปิลอย่างนี้ มากกราบไหว้เขาเสียก่อนก่อนจะซื้อเขา ช็อกโกแลตมาจากเมืองนั้นเมืองนี้ กราบเสียก่อน

เราถึงใส่เปรี้ยวเอาบ้างมันโมโห มันฟังไม่ได้นะ ฟังเป็นยังไง เราพูดนี้ผิดไหม นี่เราเอาธรรมมาพูดมาสอน ให้มีเสมอดันเสมอปลาย ให้มีเขามีเรา มีสูงมีต่ำ ให้มีเคล็ดมีลับอยู่ในตัวๆ การปฏิบัติต่อโลกสงสารมันถึงทันกัน ถ้าอะไรๆ ก็หมอบๆ แสดงว่ามีแต่หมอบตลอดเวลาไม่มีเงยหน้าเลยคนทั่วประเทศไทย ๖๒ ล้านคน หลวงตาบัวก็ต้องไปหมอบกับเขา เพราะลูกศิษย์พาให้หมอบ หลวงตาบัวก็ต้องหมอบ ครั้นหมอบทางนี้ตดแตกออกมาทางโน้น มันไม่หมอบเฉยๆ มันปวดตด ตดแตกออกมายิ่งขายใหญ่ ไซ้ใหม่ละ อยากเห็นใหม่ เห็นหลวงตาบัวหมอบแล้วตดแตกออกมา อยากเห็นใหม่

พี่น้องทั้งหลายฟัง เอาของจริงมาอย่างนี้ละ ท่านทั้งหลายว่าพูดหยาบเหวอ ไม่ได้หยาบ พวกเรานี้หยาบ เสียหายบกพร่อง ความทุกข์กระเทือนถึงพวกเรา ตดแตกออกเฉยๆ ไม่เป็นความทุกข์ เข้าใจไหม ใครก็ตดได้เหมือนกัน ปู๊ด แฮ้ว วันนี้ผายลมตีเว้ย มันแก้กันว่าผายลม ผายลมพ่อแม่มันอะไร มันตดเหม็นจะตายมันว่าผายลม พวกบ้ามันพูดได้สบายๆ นี่ละให้พากันฟังเสียนะ

ควรจะซื้อของเขา เอ้าซื้อ ไม่ว่าจะอะไรๆ มีเหตุผล ควรจะซื้อซื้อ ไม่ควรซื้อ สิ่งใดที่มีอยู่ในเราแล้วให้พยายามชวนชวนบำรุงชาติของตน เนื้อหนังของตน คนเราเมื่อได้รับการบำรุงจากกันและกันมีรายได้แล้วย่อมมีแก่ใจ ผลิตขึ้นๆ ดีขึ้นๆ ไม่หมอบให้เขาโดยถ่ายเดียว เราหมอบเพื่อจะโดดตะครุบ โดดต้อยโดดตีซี ไม่ใช่หมอบอย่างแบบที่ว่านั้น หมอบไม่มีทำ นี่พวกเรานั้นไม่มีทำนะ นิสัยนี้หมอบไม่มีทำ อะโรมาตีหมดถ้าเป็นของโลกของสงสาร ของนอกของนาตีหมดๆ นี่หมอบตลอดนะให้เข้าใจ ไม่ติดไม้ติดตัวเองบ้างเลย จะดีมาจากที่ไหนคนเรา

ต้องมีแก่ใจซิ แพ้เขาครั้งนี้ เอา ฝึกซ้อมไปอีก เอาอีก อย่างนั้นถึงถูกนักมวย มีชนะได้ถ้าอย่างนั้น ถ้าแพ้แบบหมอบราบๆ อย่าไปขึ้นเวที ตาย เอาโคตรมาก็ตายด้วยกันหมด ทั้งโคตรนั้นละอย่าว่าแต่นักมวยเท่านั้นเลย มันยกมาทั้งโคตร โคตรอ่อนแอ ตายด้วยกันหมดทั้งโคตร ถ้าเข้มแข็งแล้วมาเท่าไรก็เหมือนกันหมด แข็งแกร่ง นั้น พวกนักพิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย อย่าพากันอ่อนแอท้อแท้เกินไป เวลานี้เมืองไทยเราลืมตัวตอนนี้นะ ให้จำให้ดี ไม่มีใครสอนอย่างนั้นนอกจากหลวงตาบัวองค์เดียว สมกับที่เราเป็นลูกชาวพุทธ นำธรรมของพระพุทธเจ้ามาสอนพี่น้องทั้งหลายให้รู้เนื้อรู้ตัว

พิศตัวบ้างนะ ไม่งั้นจะอ่อนเปียกตลอด เห็นอะโรมาหมอบๆ นี่เสียนิสัยแล้ว อ่อนตลอดไปเลยใช้ไม่ได้นะ เราต้องมีแข็งซิ เราไม่ตีตรงนี้ ฝึกซ้อมเข้าไปๆ เรื่อยเข้าไปให้มันตีซิ อะโรมาที่ไหนถ้าเป็นของเราๆ แล้วส่งเสริมกันไปเถอะเป็นไรไป พอพูดอย่างนี้ก็พูดเสียบ้าง พี่ชายเรากับคำไพ่นั้น เห็นอียังมามันซื้อหมด บักห่านัน ของไหนมาก็ช่าง ในบ้านเมืองเรานี้ละ ผ้าโสร่งผ้าไหมเขาดีกว่าผ้าแม่เฮา มึงเกิดกับไผ มึงเกิดกับแม่ตัว ว้างแหละเฮา เอ้าๆ ให้เฮ็ดมา ข้อยใช้ให้หมดนั่นแหละผ้าเจ้าทำมาให้ข้อย ข้อยนุ่งหมด ใครจะหัวเราะก็ช่าง ข้อยออกจากแม่ข้อยนี่วะ เฮาบ่ค่อยได้ซื้อเต้สิ่งของต่างๆ บักนั้นหรรุหระ บักห่านัน เราบ่ได้เป็นคนจ้งชั้นเต้ อันไหนของเฮาบ่บำรุงรักษาตัว เป็นจ้งชั้นแหละมันจ้งต่างกันบ่อนนี้

พี่ชายเฮาบักเจียดังวีก เข้าใจไหม จะพูดนิทานให้ฟัง พวกนี้เคยได้ยินนิทานไหม ไปเข้าโรงเรียน เราเล็กกว่าพี่ชายแหละ แต่เราขึ้นชั้นสูงกว่าเขา ที่นี้นักเรียนก็อยู่โรงเรียนในบ้าน ศาลาบ้าน ทางนั้นก็ห้องเขา ทางนี้ห้องนั้นห้องนี้อยู่ใกล้ๆ กัน อยู่ๆ ครูก็ถามนักเรียนละซิ ถามนักเรียน ฟังนะพวกนี้พวกนักเรียน ฟังนะครูจะถามเข้าใจไหม ครูก็ถามว่า ค้างควาแปลว่าอะไร ครูถาม ป๊วะมาก็มากถูกบักห่า บักคำไพ่นี้แหละพี่ชายเรานี้ ถามคนนี้ก่อน ค้างควาแปลว่าอะไร พอมันลุกขึ้นไปก็มองหน้ามองหลังยิ้มๆ แยมๆ ทางนั้นเขาก็

กระซิบบอก ค้างคาวแปลว่าเจีย เขาวางั้นนะ ทางนั้นกระซิบกระซาบบอกมา ว่าค้างคาวแปลว่าเจีย เอ้า ว่าไงตอบมา ค้างคาวแปลว่าอะไร แปลว่าเจีย เจียแปลว่าอะไร เขาว่าอีกนะที่นี้ เอ้า มันก็กลับกันเท่านั้น เจียแปลว่าค้างคาว มันก็เท่านั้นเราเข้าใจแล้วนะนั่น เราเป็นเด็กนะ

ที่นี้พอเขาว่าเจียแปลว่าอะไร ตอบไม่ได้บักเท่านั้น โอ้ย มันน่าโมโหอีหลี เรายังโมโหมันอยู่เดี๋ยวนี มันมาโง่ตายหลายแท็บักห่าวะ เฮ้อ ค้างคาวก็แปลว่าเจียก็เขาบอกมันถึงตอบได้ ครั้นเจียแปลว่าอะไร นี่ก็เขาบอกอีก บางคนมันก็บอกตลกละชิ เจียแปลว่าดั่งวิก จมูกหวัน เจียแปลว่าจมูกหวัน เจียแปลว่าจมูกหวันมันก็ได้ยินจากเขา ค้างคาวแปลว่าอะไร แปลว่าเจีย แล้วเจียแปลว่าอะไร สุดท้ายมันก็ได้เอาคำของเขานั้นแหละมา เจียแปลว่าดั่งวิก หัวเราะกันลั่น ออยากหัวแต่เฮาโมโหให้มันนะ มันมาโง่ตายแท็บักห่าวะ ค้างคาวแปลว่าเจีย เจียแปลว่าค้างคาว มันก็แปลไม่ได้ เจียแปลว่าดั่งวิก อันนี้แปลว่าไงพวกนี้วะหือ (หัวเราะกันลั่น) เราถามพวกเราพวกนักเรียนมันเป็นยังไง พูดเรื่องอะไรเลยลืมหูลืมแล้วแหละ ต้นมันมาจากไหน

นั่นแหละให้พากันจดจำเอานะพี่น้องทั้งหลาย ให้ฟิตเนื้อฟิตตัวเราเป็นคนไทยทั้งชาติ เนื้อหนังเป็นของเราทุกคนๆ เกิดมาเป็นลูกไทย หมาเป็นหมาไทย เราต้องสงวนตลอดเวลา อย่าเห็นอะไรมาก็อ่อนเปียกหมอบเขาๆ กราบเขาๆ แล้วอ่อนตลอดไปใช้ไม่ได้เลยนะ จะไม่มีวันฟื้นตัวได้เลย หมอบเขาไปตลอด ให้พากันจำข้อนี้เอาไว้ สิ่งใดที่มีอยู่ในเมืองไทยของเรา ควรอุดหนุนกันให้อุดหนุน แล้วผู้ที่ได้รับการอุดหนุนมีกำลังใจต้องผลิตให้ดีขึ้นๆ สุดท้ายดีได้นั้น คนนี้ก็เป็นคนนั้นก็เป็นที่ประเทศไทยก็เป็นเหมือนกัน ฟิตขึ้นได้ด้วยกันนั้น ถ้าคนนี้ก็เปียกๆ อ่อนเปียกไปหมด จม ให้พากันจำเอา

นี่แหละธรรมะมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันเข้าใจ คนอื่นองค์อื่นไม่มีใครจะมาสอนอย่างนั้นนะ เขาเกรงอกเกรงใจกันอย่างนั้นอย่างนี้ เขาเกรงใจเรา เราเกรงใจเขาทั้งๆ ที่ความผิดทำทุกคนไม่เกรงใจ ไม่เกรงตัวเองไม่เกรงใคร ใครก็ทำด้วยกันทุกคนทำไปๆ แต่จะตำหนิสิ่งที่ไม่ดีนั้นเกรงใจกันไม่อย่ากตำหนิ เสียไปหมดเลย นั่น นี่ไม่เป็นอย่างนั้น ไม่เกรงใจเขาไม่เกรงใจเรา ไม่ติดเขาไม่ติดเราคือธรรมแท้ๆ เอาออกพูดได้เลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่คือธรรมแท้ ไม่ต้องมาเกรงอกเกรงใจกัน สิ่งที่เกิดเกรงหาอะไร ชะล้างออกไปชิวันนี้สกปรกเกรงมันหาอะไร น้ำชะล้างลงไปมันก็สะอาด เข้าใจไหมละ นี่แหละธรรมเป็นของชะล้าง ผิดตรงไหนแก้ลงไปเหมือนชะล้างไปเรื่อย มันก็สะอาดขึ้นไปๆ

จึงว่าถ้าติดเขาติดเรามันไปไม่รอด ถึงติดเราก็อให้คำนึงถึงธรรมเสมอเถอะ ถ้าคิดถึงธรรมแล้ว ถึงเกรงใจก็แย็บกันเตือนกันบ้างเล็กน้อยก็ยังดีนะ อันนี้ไม่เตือนเลย ความชั่วทำด้วยกันทุกคนไม่เกรงใจกัน เพราะเขาก็ทำเราก็ทำ แต่จะเตือนกันในเรื่องความชั่วเตือนไม่ได้ เขาก็ทำเราก็ทำไม่ทราบใครจะเตือนใคร ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ผิด ไม่มีคำที่จะไปตำหนิพระพุทธเจ้าพอที่จะเกรงใจโลกธาตุนี้ ผิดบอกว่าผิดเลย ถูกบอกว่าถูกเลย นั่นละเป็นธรรมสอนโลก ตายใจได้ ให้พากันจำเอานะ เอาละพอ จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th